

Barendrecht

Contactblad

Nº 152 Jaargang 2017/4

Het geheugen van Barendrecht

Leden opgelet!

Dit Contactblad bevat
de acceptgiro voor
de contributie 2018.

Nog altijd
even ambachtelijk

DE **Weypoort**
DICK SCHUMACHER

Kaasspecialzaak De Weypoort
Middenbaan 87
telefoon: 0180 - 61 29 29
www.deweypoort.nl

Velo Beheer BV

Postbus 27
2990 AA Barendrecht

Voordijk 275
2992 AL Barendrecht

Kraima
Middenbaan 81 Barendrecht
Tel. 0180 612059

Dimago® is ons exclusieve merk lak- en muurverf. Onze verf (ook de grondverf) is te mengen in maar liefst 1950 kleuren. Verkrijgbaar in diverse glansgraden, waarbij dimago® zijdeglans ook in een watergedragen kwaliteit verkrijgbaar is.

Riba

Dorpsstraat 129, 2992 BD Barendrecht,
Tel.: 0180 - 61 33 46, www.ribadetail.nl

Berkman, sinds 1903

Voordelig, snel, schoon en persoonlijk. Dát zijn de kernwaarden waar Berkman voor staat. Bij ons station in Barendrecht kunt u tanken, uw auto wassen, of iets lekkers kopen in onze shop of bakery. En natuurlijk altijd met onze persoonlijke service!

Kijk voor alle vestigingen en acties op berkman.nl

Tuindersweg 34, Barendrecht

paul casteleijn
HOVENIERS ^BV

Noldijk 126 2991 VL Barendrecht
Tel. 078-6771123 Fax.078-6771118
www.paulcasteleijn.nl

hét adres voor ***tanken wassen*** ***shoppen***

aanhangwagen
verhuur

ziedewij
pitstop van Barendrecht

Middelweg 3 - Barendrecht

Automobielbedrijf M. Vogelaar

Onderhoud - reparaties - verkoop automobielen
APK keuringen

v.d. Meulenstraat 6 - 2992 KM Barendrecht
Telefoon 0180 - 394666

VIJFVINKEL

SCHOENEN

Middenbaan 98 • 2991 CT Barendrecht
Tel. 0180 - 613 221 • Fax 0180 - 611 314

Barendrecht (0180) 613 047

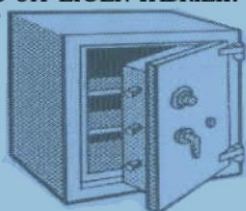
Ridderkerk (0180) 468 222

Dorpsstraat 141 • 2992 BD Barendrecht • tel: 0180-612130
www.diggels-eetcafe.nl

NIEUWE EN OCCASION **BRANDKASTEN**

RECHTSTREEKS UIT EIGEN FABRIEK!
CA. 500 STUKS
OP VOORRAAD

BRANDKASTENFABRIEK
N.A. VAN DEN HOVEN & ZN. B.V.
WWW.VDHSAFES.NL / TEL. 0180-612988

Van der Linden

Internationaal Transport
Agrarisch Loonbedrijf
Garagebedrijf

Koedood 27 Barendrecht Tel. (0180) 612911 Fax (0180) 620391

 www.dajong.computervrienden.nl
Dajong Computervrienden
Boerhaavelaan 7, 2992 KB Barendrecht
telefoon: 0180-625130
e-mail: dajong@helpt.nl
www.dajong.computervrienden.nl

5 jaar Stichting Dajong 2006 - 2011

 www.dajong.computervrienden.nl
Dajong Computervrienden
Boerhaavelaan 7, 2992 KB Barendrecht
telefoon: 0180-625130
e-mail: dajong@helpt.nl
www.dajong.computervrienden.nl

5 jaar Stichting Dajong 2006 - 2011

 www.dajong.computervrienden.nl
Dajong Computervrienden
Boerhaavelaan 7, 2992 KB Barendrecht
telefoon: 0180-625130
e-mail: dajong@helpt.nl
www.dajong.computervrienden.nl

5 jaar Stichting Dajong 2006 - 2011

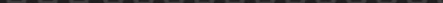

BAKKERS SINDS 1820

Sinds begin 19e eeuw bakte de eerste generatie Pot(Leendert) in Alblasserdam al brood. Zijn kleinzoon begon als bakkerszoon in 1884 een bakkerij in Barendrecht op de Singel en tot heden is de bakkerij hier gevestigd.

Onderlangs 15, Barendrecht - 0180-612043 - www.bakkerijpot.nl - bestel@bakkerijpot.nl

GENIET VAN VERS

Contactblad

Inhoudsopgave

	Van de redactie	2
	Verenigingsnieuws	2
<i>Linda Hagendijk</i>	Het verhaal van de familie Van de Bergh	4
<i>Henk Aapkes</i>	Het huis van Bartel Wilton (1)	4
<i>J. Visser-Alderlieste</i>	Het huis van Bartel Wilton (2)	5
<i>Riet van Gameren-Huijzer</i>	Hoe geschiedenissen elkaar raken ...	6
<i>Wim de Regt en Roelof Roomer</i>	De historie van Barendrechtse familiebedrijven	7
<i>Maaike Bakker</i>	Dankbetuiging	10
<i>Simon Hoek</i>	Het monumentale interieur van de Dorpskerk (3)	11
<i>Maaike Roomer-van Roosmalen</i>	Het “Negenboerengorzenpoldersluisje”	14
<i>Roelof Roomer</i>	Taxatiemiddag een groot succes	15
<i>Maaike Roomer-van Roosmalen</i>	Zoekplaatje	15
<i>Miranda Lubbers</i>	De Donckse Schilderclub exposeert	16

Colofon

Het Contactblad is een uitgave van de Historische Vereniging Barendrecht en verschijnt vier maal per jaar. Overname van artikelen is uitsluitend toegestaan met bronvermelding.

Redactie: J.E.J. Blinde jr., R.J. Roomer en mevr. M. Roomer-van Roosmalen

e-mail: contactblad@historischbarendrecht.nl

Druk: Goud PrintCenter, Alblasserdam

Sluitingsdatum inlevering kopij voor het volgende nummer: 28 februari 2018

ISSN 0169-5460

Ledenadministratie

Voor aanmelding voor en opzegging van het lidmaatschap alsmede voor het doorgeven van een adreswijziging gelieve u contact op te nemen met de ledenadministratie:

Mw. N. Verschoor

e-mail: info@historischbarendrecht.nl

De contributie bedraagt € 17,50 per jaar. Een extra bijdrage is altijd welkom.

Op de voorplaat

Flier Systems (foto: Flier Systems)

Tijdens het samenstellen van dit Contactblad bereikte ons het droevige bericht van het overlijden van de vrouw van burgemeester Van Belzen. Een vertrouwd gezicht bij onze vereniging, altijd belangstellend in het wel en wee binnen onze vereniging. Het bestuur en de vrijwilligers betreuren het overlijden van mevrouw Van Belzen en wensen de familie en hun naasten veel sterkte toe.

Voor u ligt het laatste Contactblad van het jaar 2017. In de vorige jaargangen hebben we ook in het afgelopen jaar weer diverse redactionele artikelen mogen ontvangen, waarvoor onze oprechte dank. Ook in deze uitgave weer een aantal interessante artikelen met verschillende onderwerpen die het verleden van onze gemeente belichten. Een artikel over de restauratie van het kerkinterieur van de Dorpskerk, de rol van het negenboerengorzenpoldersluisje bij de bouw van de Barendrechtse Brug, een dankbetuiging van Maaïke Bakker, de taxatiemiddag op 21 november, en veel informatie in het verenigingsnieuws. Ook is er weer een artikel over een Barendrechts familiebedrijf, firma Flier. Hier mochten we getuigen zijn van een bijzondere geschiedenis, een bedrijf met een rijke en gezegende familiehistorie.

De redactie wenst u fijne feestdagen en een voorspoedig Nieuwjaar en natuurlijk veel leesplezier.

Verenigingsnieuws

Algemene Ledenvergadering

Hiermee nodigt het bestuur van de Historische Vereniging Barendrecht u van harte uit voor de Algemene Ledenvergadering, die gehouden zal worden op woensdag 31 januari 2018. De vergadering vindt plaats in D'Ouwe School en vangt aan om 20.00 uur.

Agenda

- 1 Opening
- 2 Vaststelling van de agenda
- 3 Notulen van de Algemene Ledenvergadering van 31 januari 2017
- 4 Ingekomen stukken
- 5 Mededelingen
- 6 Jaarverslag van de secretaris
- 7 Jaarverslagen van de werkgroepen
- 8 Jaarverslag van de penningmeester
De onder 3, 6, 7 en 8 genoemde verslagen zijn op verzoek een week voor de vergadering te verkrijgen bij de secretaris en liggen tevens op de vergadering ter inzage.
- 9 Verslag van de kascontrolecommissie
- 10 Verkiezing van de nieuwe kascontrolecommissie
- 11 Bestuursverkiezing
de heren W. van Helden en J. Kooy zijn aftredend en stellen zich herkiesbaar. Volgens artikel 13 lid 3 van de statuten kunnen vijf of meer leden voor aanvang van de vergadering schriftelijk aan het bestuur kandidaten kenbaar maken.
- 12 Bestuursbeleid
- 13 De begroting
- 14 Vaststelling van de contributie
- 15 Rondvraag

Varia

De taxatiedag op 21 november was weer een groot succes. Een groot aantal objecten werd aan taxateur Bonsaksen aangeboden met veel, maar soms ook met een decoratieve waarde. Meer hierover in het artikel verderop in dit blad.

Van mevrouw Gretha Kluijfhout ontvingen we een aantal leuke antieke spaarbusjes, met als bijzonderheid een busje met een cijferslot. Wellicht een van de eerste exemplaren met een dergelijk slot. De bank beheerde de sleuteltjes van het spaarbusje. Dus had je eenmaal in het busje gespaard dan kon je er niet meer aankomen. Op bijgaande foto ziet u één van de spaarbusjes.

Een aardig object ontvingen we in de vorm van een reisscheermes.

Een bijzondere gift aan onze vereniging kwam van mevrouw Janny Dam. Het kleed met trouwkant, het kleed met rouwkant en de antieke jurk werden aan ons geschonken. Zowel de kleden als de jurk (gedragen) hebben we getoond tijdens monumentendag in september dit jaar. De belangstelling op monumentendag hiervoor was groot en we zijn dus zeer vereerd met deze gift.

Ook gedurende de afgelopen maanden zijn er met regelmaat excursies in het museum geweest. Leerlingen van diverse scholen uit Barendrecht krijgen tijdens hun bezoek een rondleiding door het museum, met uitleg en ondersteuning van onze vrijwilligers. Op bijgaande foto een bezoek van leerlingen van de school "De Wijngaard", die werden begeleid door Linda Hagendijk en Joset Verboom.

Op 27 januari is er een tentoonstelling gepland van de de Donckse Schilderclub. In dit blad staan de details hierover.

Ook is er weer een nieuwe film gemaakt door onze vrijwilliger Ted Van Dongen. Dit keer een stuk geschiedenis van de Barendrechtse Brug. Een prachtige film met een terugblik op een belangrijk hoofdstuk in de Barendrechtse historie.

Werkgroep Genealogie

De werkgroep Genealogie krijgt steeds meer grip op de collectie van de HVB. Was zij begonnen met het digitaliseren van de DTB-gegevens, voor de afwisseling bekeek ze ook de aanwezige informatie. De boeken met familie-stambomen en mapjes met deelfragmenten zijn nu opnieuw geïnventariseerd. De familiearchieven met aanvullende informatie in de vorm van doop- en trouwkaarten, diploma's, foto's en dergelijke zijn weer helemaal doorgenomen en opgeschoond. Ook blijken er van onze voorgangers nog ordners te zijn met genealogische informatie, op hun eigen manier opgeslagen.

Al met al begint het vertrouwen te groeien dat we voldoende grip hebben om wat meer aandacht voor het werk en de mogelijkheid tot hulp bij uw onderzoek te vragen. De kans om in de bibliotheek deel te nemen aan de reeks "Op de koffie met" namen we met beide handen aan. Het was een leerzame bijeenkomst en de publiciteit er omheen leverde leuke onderzoeken op.

Aan de hand van concrete vragen is het voor ons nog interessanter de collectie te doorzoeken. U kunt uw vraag altijd mailen en evt. een afspraak maken. De eerste zaterdag van de maand kunt u van 10.00 uur tot 13.00 uur binnenlopen.

Linda Hagendijk

Het is altijd leuk als lezers reageren op artikelen in het Contactblad. Het verhaal in Contactblad 149 over de familie van de Bergh leverde meerdere reacties op. “Jaan van Flippe” was kennelijk een markant figuur op de Voordijk. Vele herinneringen over haar en haar gezin werden gedeeld. Er werd regelmatig navraag gedaan of de familie al een bezoek aan Barendrecht heeft gepland, maar dat is er nooit van gekomen. Op hun bezoek aan Nederland zullen andere plekken voorrang hebben gekregen.

De reactie van mevrouw Mabelis is een goed voorbeeld voor het betoog van Kees Brinkman (Contactblad 150) om niet te snel conclusies te trekken op basis van enkele gegevens in aktes. Hoewel met en slag om de arm veronderstelde ik wel dat op één adres drie opeenvolgende generaties woonden. De ouders zouden het huis verlaten hebben toen de oudste zoon ging trouwen. En dat dat huis rond het oude dorp zou staan.

Daar sloeg ik de plank behoorlijk mis. De adressen uit de verkiezingslijsten 34-35 en 38-39 waren duidelijk. De samengestelde lijst van veranderingen in nummering na 1940 ook. Maar ... het was toeval dat de huisadressen van Philip en Jaan van den Bergh eerst het adres had, dat later het huis van Bram van den Bergh zou krijgen. En er zijn meer wijzigingen in de loop der jaren.

Volgens velen woonden Philip en Jaan altijd al op de Voordijk aan de noordkant, bij de huidige rondweg. Hun zoon Bram woonde echter sinds zijn huwelijk op de Voordijk aan de zuidkant, tegenover de Christelijk Gereformeerde Kerk.

Het kritisch beschouwen van wat er op papier staat blijft dus nog altijd een noodzakelijke vaardigheid voor elke (stamboom-)onderzoeker.

Het huis van Bartel Wilton (1)

Reactie 1**Henk Aapkes**

Naar aanleiding van de vraag waar het huis van Bartel Wilton precies gestaan heeft, zei mijn zwager Hans Zwaal – tot 2005 boer op “De Gouden Leeuw” – hierover het volgende.

“Richting Dordrecht kwam je op de Dordtsestraatweg tegenover de Reijerwaardseweg (Peterseliedijkje) rechts langs huizen direct aan de weg (staan er nog). Daarna was ook aan de rechterkant nog een huisje in de polder, waar Jochem Groenenboom op boerde. Vroeger stond daar nog een zwarte schuur naast, die in de oorlog al leeg stond. Scheijgrond, een boer uit Hekelingen – vanwege inundatie naar Barendrecht uitgeweken – stalde daar een deel van zijn koeien. Het andere deel werd bij ons op “De Gouden Leeuw” ondergebracht. In 1961 werd dat spulletje met 10 hectare verkocht aan de schoonzoon van Jochem Jaap van der Vorm van de Voordijk. Het huisje is er nog, nu Koolaard Auto's. Dan kwam de “herenboerderij” Dierenstein met als laatste pachter Koos Vrijlandt tot 1980. Eigendom van Bartel Wilton. Afgebroken vanwege de A15. Ongeveer waar nu de Lorentzweg loopt (eerder Dierensteinweg). Dan was er voorbij en naast de boerderij nog een dienstwoning, waarin Nico Barendrecht woonde, de laatste bedrijfsleider van Koos Vrijlandt tot 1972 (meer hierover in Contactblad 84, blz. 9 en 10).

Even verder was er rechts een stuk land met coniferen en dennen er omheen. Nogal opvallend in de polder. Dat moet de afscheiding van de tuin rondom het huis van Wilton zijn geweest.

Pas verderop was de boerderij Oosteinde met als laatste bewoners de familie Uijterlinde. Op die plaats ongeveer is nu de afslag Barendrecht van de A15.”

Het is wel reactie op reactie, maar geeft wel vrij duidelijk aan waar het huis van Wilton stond.

J. Visser-Alderlieste

Ik wil even reageren op het artikel in het Contactblad over villa Mieke, dat staat op bladzij 19. Er zijn nogal wat onduidelijkheden en het klopt niet wat er staat.

Ik ben wel niet op de fiets gestapt, dat was me te ver, maar wel in de auto, om daar weer eens te gaan kijken naar het stukje Dordtsestraatweg waar ik ben geboren. Ik was daar niet meer geweest nadat het huis van mijn ouders was afgebroken.

Het was heel bijzonder daar weer eens rond te lopen. Waar vroeger de bieten en de tarwe groeiden, waren nu tot mijn verbazing grote winkels en bedrijven.

Ik vond er het Peterseliedijkje en een stukje straatweg terug, met nog een aantal van de huizen die er vroeger ook stonden. Aan de ene kant van de weg het Peterseliedijkje en het rijtje huizen ernaast aan de straatweg. En aan de overkant vanaf de Barendrechtseweg en de spoorlijn rechts ook het huis waar vroeger de families Ista en Jongenotter woonden. Daarnaast de huizen waar de melkboeren Koudstaal en Rijdsdijk woonden en als laatste het huis van de familie Van der Vorm, waar nu een autohandelaar woont. Daar hield de weeg nu op. Maar vroeger was voor dit huis een sloot en moest je een brug over om er te komen. En naast dit huis stond vroeger de boerderij Dierenstein. Daar woonde toen boer Vrijland. Deze pachtte de boerderij van Wilton.

De sloot voor de boerderij had naast het perceel waar de boerderij op stond, een brede aftakking. Wij noemden dat vroeger altijd de vijver. Naast de vijver kwam weer een perceel grond en daar stond villa Mieke, het buitenhuis van Wilton. Er stonden aan de rand van het perceel mooie bomen, die in de tijd dat het huis bewoond werd, in diverse mooie vormen gesnoeid werden.

Er was echter een probleem: het huis had geen brug over de sloot naar de straatweg. Ik heb altijd gehoord dat de provincie daar geen vergunning voor gaf; de Dordtsestraatweg was een provinciale weg. Daarom lag er over wat wij de vijver noemden een heel mooie witte brug naar Dierenstein. Deze brug heeft, nadat de villa was afgebroken, nog een paar jaar daar gelegen. Op de foto in het boekje kun je nog net iets van de leuning van de brug zien. Hun uitpad was dus over het erf van de boerderij.

Na de villa kwam in de richting Rijsoord nog een weiland en een stukje boomgaard en dan mijn ouderlijk huis. Dat stond daar waar nu de bezinepomp van Berkman is. Het volgende huis was de boerderij Oosteinde.

Die herenboerderij van Wilton was dus Dierenstein. Mijn opa noemde Dierenstein altijd de Roverstee. Waarom was mij als kind niet duidelijk. In mijn verbeelding zag ik daar allemaal rovers rondlopen. Heel veel later heb ik begrepen dat de familie De Roovere ooit eigenaar van deze boerderij is geweest; vandaar dus de Roverstee.

Nu even nog iets anders. In een van de oude Contactbladen heeft iemand eens iets gezegd over de bomen die aan de Dordtsestraatweg stonden en die in het laatste oorlogsjaar zijn gerooid door de mensen om zo de kachel nog een beetje te kunnen stoken. Er werd toen gezegd dat de bomen tussen Dierenstein en Oosteinde waren blijven staan. Dat klopt niet; deze bomen zijn wel degelijk gerooid. Ik zie dat nog gebeuren, het was op een zaterdagmorgen. Opeens was de straat vol mensen uit de hele omgeving met zagen, bijlen en touwen. Als een boom eenmaal om was, moest hij zo snel mogelijk naar de kant, op het fietspad. Veel verkeer was er niet, maar er kwam wel af en toe een Duitse auto voorbij en die wilde niet wachten. Wat mij het meest is bijgebleven van deze dag, is dat dit alleen maar goed kon gaan omdat je met elkaar samen moest werken; alleen kon je niets beginnen.

Toch is er een boom blijven staan. Deze stond voor het huis van de familie Huizer. Niemand durfde deze om te zagen, omdat deze boom dicht bij het huis stond en men bang was dat hij op het huis zou vallen. Het leuke is dat deze boom er is blijven staan, ook toen alle huizen al weg waren en de weg werd aangelegd. Hij heeft er nog jaren gestaan, maar toen kwam er een erg droge zomer en was het gedaan met de boom.

Als je van de rijksweg komt en je staat bij de stoplichten voor de Dierensteinweg en je kijkt dan naar rechts, dan zie je daar in die bocht van de weg een grasveldje en daar achteraan stond de boom. Ik heb gezien dat er nu een heel rijtje boompjes staat.

Ik heb ooit, toen de boom er nog stond, vanuit de auto een foto gemaakt.

Op de achtergrond de rijksweg

hier de benzinepomp
van Berkman

Hier stond ons huis

hier de verkeerslichten

voor de boom liep de Dordsestraatweg
rechts sloot hij aan op de weg die er
nu nog is naar Rijsoort en links op het stukje
straat bij het Peterseliedijkje

recht tegenover de boom stond Oost Einde

Hoe geschiedenissen elkaar raken ...

Reactie

Riet van Gameren-Huizer

Regelmatig lees ik het "Contactblad" van de Historische Vereniging. Daarin staan in nummer 151 twee artikelen die voor mij elkaar raken.

Ik ben geboren als Riet Huizer in 1937 aan de Straatweg op het uiterste puntje van Rijsoord. Daar stonden destijds 14 huizen, ze zijn allemaal gesloopt ten behoeve van de aanleg van het huidige verkeersplein. Ons huis keek uit op de boerderij van de familie Blok aan het begin van de Krommeweg in Rijsoord, nu fraai herbouwd door Van der Valk. Deze boerderij is bekend onder de naam Westeinde. Schuin achter ons huis stond iets van de Straatweg af in Barendrecht de boerderij van de gebroeders Uytterlinde met de naam Oosteinde. Bas met zijn vrouw en kinderen op stee, broer Arie met zijn gezin aan de Peterseliedijk. Hun vader was rentenier en had naast de boerderij een flink vrijstaand huis, dat nog net in Barendrecht stond. Er hoorde bouwland, weiland en dus ook koeien bij de boerderij en ook een prachtige boomgaard waar we op zondagmiddag, na toestemming te hebben gevraagd, met onze vader in gingen wandelen.

Omdat voor ons de winkels in Barendrecht het dichtstbij waren, passeerden we ook zeer regelmatig de boerderij van boer Koos Vrijland, een deftig huis met de naam Dierenstein. Het is de boerderij die beschreven wordt als de boerderij van Bart Wilton, Vrijland was er de pachter en woonde er met zijn vrouw. Schuin achter de boerderij in de richting van Rijsoord stond het buitenhuis van de familie Wilton, het stond wat duister achter (naald)bomen en maakte op ons als kinderen een wat geheimzinnige indruk. In de buurt gingen verhalen over grote dansfeesten. Niemand wist er het fijne van ...

Dan het raakvlak met de geschiedenis van Maaïke Bakker. Zij schrijft in haar boek over een logeerpartij bij een vriendinnetje met blonde krulletjes. Ik herken daarin het meisje dat tegenover Dierenstein woonde en Den Hollander heette. Waarschijnlijk woonde ze in een huis waar de werknemers van boer Vrijland woonden. Mogelijk was haar vader één van de werknemers.

Met mijn verhaaltje is er misschien weer een klein stukje van één van de uiterste puntjes van Barendrecht in beeld gekomen.

Wim de Regt en Roelof Roomer

BARENDRECHT KENT TALRIJKE (FAMILIE)BEDRIJVEN MET EEN LANGE EN BOEIENDE GESCHIEDENIS. IN EERDERE UITGAVEN PUBLICEERDE HET CONTACTBLAD REEDS ARTIKELLEN OVER DERGELIJKE ONDERNEMINGEN. DE SERIE WORDT VOORTGEZET MET HET VERHAAL OVER FLIER SYSTEMS.

Flier Systems uniek met mechanisering en automatisering in tuinbouw

Een dorpsmederij aan de Dorpsstraat 178, op de plek waar nu de Maranathakerk staat. Dat was in 1948 de geboortegrond van wat thans een mondiale leverancier is van machines voor mechanisering en automatisering in de tuinbouw: Flier Systems, sinds 2005 eigendom van Ard Flier, kleinzoon van smid Berend Flier, grondlegger van het familiebedrijf.

Drie jaar na de bevrijding wees niets er nog op dat de kleine smederij zou uitgroeien tot een 'kennisbedrijf', met een leidende rol op de internationale tuinbouwmarkt. De toen 33-jarige Berend Flier die met zijn vrouw en tweejarige zoon Bert(je) van Kampen naar Barendrecht was verhuisd, was eerder teleurgesteld dan ingenomen met de overname van de vooroorlogse (1931) hoef- en landbouwsmederij van de heer H. de Vries. Het bleek een verlopen bedrijfje te zijn. Klanten waren er vrijwel niet, en dus was er ook weinig werk voor de nieuwe eigenaar en zijn neef Henk Koetsier die als knecht was meegekomen.

De jonge smid die na de lagere school het vak had geleerd in de smederij van een broer in Wapenveld, kreeg een jaar na de verhuizing nóg een zware tegenslag, toen zijn vrouw zes weken na de geboorte van haar tweede kind overleed.

Maar het tij keerde. Smid Johan den Hollander ("Joh." in de volksmond) die een goed renderende smederij bezat op de hoek van (van thans heet) het Doormanplein en de Dorpsstraat, kon het weldra goed vinden met zijn jongere collega en stuurde een aantal van zijn klanten naar hem toe, met de verzekering dat Berend Flier een goede vakman was. Na een moeizame start ging het dankzij de hulp van smid Den Hollander steeds beter in de smederij van de nieuwkomer. De twee neven – baas en knecht – hadden spoedig hun handen vol met het beslaan van paarden, de reparatie van landbouwwerktuigen en het schoonmaken en de verkoop van haarden en kolenkachels.

In de persoonlijke sfeer hervond de nieuwe dorpsbewoner levensgeluk in het huwelijk – niet lang na het overlijden van zijn eerste vrouw – met boerendochter Teuntje Kraaijeveld. Zij zouden de ouders van vijf kinderen worden.

Smederij Flier werd een bloeiend bedrijf, nadat smid Den Hollander aan het begin van de jaren '50 zijn bedrijf had verkocht en naar de Verenigde Staten was geëmigreerd. Veel klanten gingen sindsdien met hun opdrachten naar Berend Flier die zich inmiddels in Barendrecht en omgeving een goede reputatie had verworven.

In die jaren was nog niet zo algemeen bekend dat de smederij meer was dan een ambachtelijke werkplaats. Berend Flier was óók een slimme uitvinder, voortdurend bezig met ideeën voor de ontwikkeling van gereedschappen en werktuigen om het werk op landbouw- en tuinbouwbedrijven te mechaniseren – eenvoudiger, minder tijdrovend en arbeidbesparend.

Innovaties

Zijn eerste hulpmiddel voor landbouwers was een nieuw soort eg, bekend geworden als de 'Flier-egjes'. Er zijn er vele duizenden van gemaakt. Een volgende innovatie werd spoedig toegepast bij het rooien van aardappelen. Smid Flier construeerde een werktuig dat het, gemonteerd aan een rooimachine, mogelijk maakte om de gerooide aardappelen meteen in mudzakken te doen. Hierdoor was het niet langer nodig

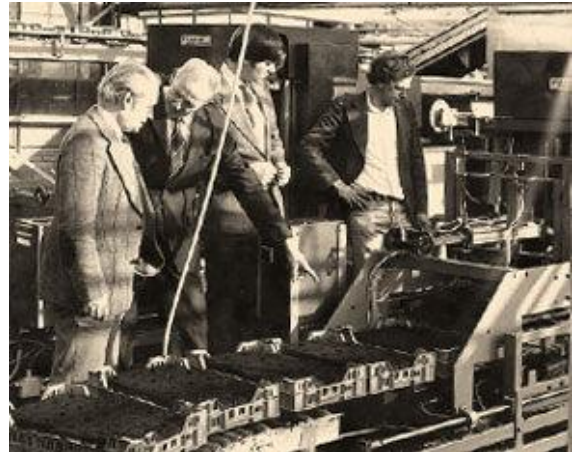
om de aardappelen met de hand op te rapen en in zakken te verzamelen. Dat scheelde veel werk, en een flinke som geld dat niet aan losse arbeiders hoefde te worden betaald.

Tot de dag van vandaag is de ‘pottenpers’ de belangrijkste uitvinding en het grootste succes van Berend Flier. Moesten plantenkwekers eerst nog met de hand een bakje vullen met grond, aanstampen en er vervolgens een plantje in zetten, de ‘pottenpers’ nam dit van hen over. Het werktuig in de vorm van een transportband is over heel de wereld verkocht en wordt nog steeds, met name ook in de Volksrepubliek China, afgezet. Experts kwalificeren de innovatie als de eerste volwassen bijdrage aan de mechanisering in de glastuinbouw, met onder meer als doel om de teelt te vervroegen.

Smederij Flier was al een eindje op weg om een machinefabriek(je) te worden, toen Bert Flier (thans 71) in 1961 als oudste zoon op vijftienjarige leeftijd bij zijn vader ging werken.

Hij werd de opvolger van de neef die sinds 1948 knecht (en huisgenoot in het gezin) was geweest. Zijn vertrek was al lang tevoren afgesproken: als Bert in het bedrijf kwam, zou hij opstappen – geheel vrijwillig. (De neef is later leraar geworden op de zeevaartschool in Vlissingen.)

Het was stevig aanpakken voor de nieuwe knecht die in Ridderkerk de lagere technische school had afge maakt. Overdag in de smederij, ’s avonds in een schoolbank voor diverse (vak)opleidingen. Terugblikkend kan hij er hartelijk om lachen: ‘Het was steeds een puzzel om m’n tijd te verdelen tussen het werk, de studie en het meisje dat later mijn vrouw is geworden.’

Getalenteerd

Vader en zoon vulden elkaar met hun capaciteiten naadloos aan. Berend Flier was vooral de man van de innovaties; Bert Flier ontpopte zich als een getalenteerde ondernemer. Voor hem was de wereld de markt waarop hij de uitvindingen van zijn vader aan de man wilde brengen. Met weinig meer dan wat ‘steenkolen-Engels’ - dat zijn zijn eigen woorden – reisde hij jaren rond de aardbol (o.m. naar Japan, Australië, Verenigde Staten) om tuinbouwbedrijven te interesseren voor de vele soorten werktuigen uit Barendrecht, The Netherlands. Dat resulteerde in de solide positie die het familiebedrijf op de wereldmarkt heeft. ‘Ik kende geen angst, nog steeds niet. Ik stapte in het vliegtuig naar een voor mij nog onbekend land en probeerde daar relaties aan te knopen. Het scheelde natuurlijk wel dat ik de Nederlandse glastuinbouw – top in de wereld - als achtergrond had.’

In 1974 nam Bert Flier het bedrijf van zijn vader over, samen met zijn halfbroer Wim. Hun vader bleef nog vier jaar in loondienst verbonden aan het familiebedrijf met de nieuwe naam Gebroeders Flier. Op zijn 63ste jaar nam hij afscheid. De pater familias overleed in 1991 in de ouderdom van 76 jaar.

Ook onder de nieuwe eigenaren bleef het de onderneming – destijds met veertien medewerkers – voor de wind gaan. De bedrijfsruimte in de Dorpsstraat werd te krap voor de productie van de vele soorten machines. Verhuizen was noodzakelijk geworden. Een nieuw, veel groter onderdak werd in 1986 gevonden aan het Zuideinde 120 op het bedrijventerrein Dierenstein, nog steeds de vestiging van Flier Systems.

In loondienst

Drie jaar later kwam een einde aan de samenwerking van de broers. Bert Flier nam de aandelen van zijn halfbroer over en ging als enige eigenaar verder met wat toen heette Flier Holland. Hij deed dat tot 2005. In dat jaar was zijn tweede zoon, de toen 31-jarige Ard, er aan toe om het bedrijf (met thans zestig medewerkers) over te nemen. Hij had in de Verenigde Staten ervaring opgedaan en was enige jaren in de fabriek op de werkvloer bezig geweest.

De zoon verbond wel een voorwaarde aan de overname: hij wilde als enige zeggenschap hebben over de verdere ontwikkeling van de onderneming. Vader Bert Flier (toen 58) had er geen moeite mee en de geschiedenis herhaalde zich. Zoon Ard werd de baas en vader Bert kwam in loondienst.

Het bleek een goede afspraak. 'Ik heb mooie herinneringen aan m'n laatste jaren bij het bedrijf dat sindsdien Flier Systems heet. Heel veel gereisd in die tijd, nieuwe contacten gemaakt, medewerkers opgeleid en begeleid. En daar werd ik vorstelijk voor betaald!', vertelt de grijzende vader van zeven kinderen in zijn ruime woning aan de Derde Barendrechtseweg. (De familie is inmiddels zo groot dat alleen een foto op afficheformaat volstaat om de ouders, alle kinderen en hun partners en kleinkinderen af te beelden).

Op z'n 65ste met pensioen, na een halve eeuw van noeste arbeid en vermoeiende reizen. Geen verplichtingen meer, geen volle agenda met afspraken. Het begin van een nieuwe fase in zijn leven leek aangebroken. Maar de ondernemer in hem was nog niet gepensioneerd. Wat Bert Flier sinds 2011 heeft aangepakt met nieuwe projecten is indrukwekkend.

Een ruim financieel vermogen had hem eerder veroorloofd in het Afrikaanse land Ethiopië een boerenbedrijf op te zetten. Zijn oudste zoon Bert, doctor in bedrijfskunde, is er de beheerder, samen met zijn vrouw. De boerderij telt vierhonderd melkkoeien en binnenkort begint de productie van kazen. (In welk stadium dit ontwikkelingsproject zich bevindt, kan men volgen via de website: www.alfafarm.com). Vader Bert en zijn vrouw vliegen zeven tot acht keer per jaar naar Ethiopië - privé en zakelijk. Tot nu toe is Flier senior alleeneigenaar van het renderende bedrijf, maar intussen heeft zich een tweede aandeelhouder gemeld.

Paarden en geiten

Dichter bij Barendrecht bezit hij in Mijsheerenland een stoeterij met Friese paarden (Friesian Horse Stables). Zijn jongste zoon Richard heeft er de leiding. 'Het is begonnen als louter een liefhebberij, maar nu is het een volwassen onderneming. Vorig jaar hebben we honderdentien paarden verkocht', vertelt hij niet zonder trots.

In dezelfde gemeente is Bert Flier ook eigenaar van een biologische geitenboerderij. Daar zijn driehonderd geiten voor de opfok. Bij twee boerderijen in de Alblasserwaard heeft hij veertienhonderd melkgeiten (biologische melk) uitbesteed. Een recent plan om nabij Mijsheerenland nóg een geitenboerderij te bouwen, lijkt kort voor de eindstreep te stranden op protesten van omwonenden. Niet elk project lukt. De energieke ondernemer ligt er niet wakker van: 'Ik heb in mijn leven vele zegeningen mogen ervaren en tel die nog elke dag.'

In de kozijnen van zijn huis ontbreken de spreekwoordelijke geraniums. 'Ja, ik heb het nog steeds een beetje druk', stelt hij lachend vast. Net terug van een zakenreis naar China stapt hij over een paar weken met zijn vrouw aan boord van een drijvend hotel voor een cruise.

'Never a dull moment', zeggen Engelsen – nooit een saai ogenblik. Dat klopt!

Maaïke Bakker

In het vorige nummer van de Historische Vereniging stond het artikel over mijn in juli 2017 verschenen boek “Mee op de Wind”. Het was een bericht dat in De Schakel had gestaan en geschreven was door Astrid Potuit.

Een boek schrijven is geen sinecure. Toen het klaar was, slaakte ik dan ook een zucht van verlichting dat de klus geklaard was. Het was een lange weg om tot publicatie te komen, maar daar lag het dan toch.

Ik schreef al enkele jaren op mijn blog “Mee op de Wind” verhalen over vroeger. Over Barendrecht waar ik geboren ben en over ons gezin. De verhalen werden niet alleen door mijn familie gelezen, ook andere mensen genoten mee. Zij herkenden zich in die verhalen en ze vroegen of ik door wilde gaan met mijn “verhalen” over vroeger. De verhalenreeks groeide en na verloop van tijd waren het er veel. Ik zat in een stroom en de verhalen bleven maar komen.

Door de vele reacties ontstond de voorzichtige gedachte of het misschien zin had om mijn verhalen te gaan bundelen tot een boek zodat het kon worden uitgegeven. Na gesprekken met man en kinderen over de mogelijkheden viel het besluit: wij gaan er een boek van maken. Dat wij is op zijn plaats want het werd een echt gezinsproject. De hele familie heeft een steentje bijgedragen.

Daarna vorderde de eerste opzet gestaag.

De vraag ontstond hoe we het boek gingen uitgeven. Waar moesten we bijvoorbeeld fotomateriaal vandaan halen? Hoe kwamen we aan mooie foto's van Barendrecht? Tot we aan Historische Vereniging dachten. En dat was nu met recht een schot in de roos! Ik nam contact op met het bestuur van de Historische Vereniging en werd hartelijk ter woord gestaan. De toezegging dat ik gerust langs kon komen voor beeldmateriaal liet ik mij geen twee keer zeggen. Samen met mijn dochter reisde ik af naar D'Ouwe School in Barendrecht. Daar zaten drie heren van de Historische Vereniging ons op te wachten. We werden gezellig ontvangen en kregen alle mogelijke hulp en ruimte om door de foto's te struinen. Toen we onze keus hadden gemaakt beloofde De heer Roelof Roomer mij dat hij later de foto's op een stick zou opsturen. En aldus geschiedde.

Vanaf die tijd heeft de Historische Vereniging van Barendrecht, op de achtergrond haar medewerking verleent aan het tot stand komen van mijn boek. Het heeft mij geholpen door te gaan. Daarvoor mijn hartelijke dank!

Het was met name de heer Roelof Roomer die mij in alle vriendelijkheid met raad en daad heeft bijgestaan. Hij wist de wegen. Niets was hem te veel. Hij regelde alle afspraken voor mij zodat mijn boek bekendheid in Barendrecht zou krijgen. En dat is zeker gelukt. Beste Roelof mijn grote dank voor je geweldige hulp!

Het uitkomen van mijn boek “Mee op de Wind” was een feestelijk gebeuren. En het gaat nog steeds door. Mede door alle aandacht die het heeft gekregen op Barendrecht is het goed verkocht. Het is verkrijgbaar bij de Read Shop aan de Dorpsstraat.

In de bibliotheek mocht ik een vitrine inrichten voor mijn boek en het wordt ook uitgeleend door de bibliotheek. Dat is verheugend. Ik ben een gelukkig mens dat mijn boek zijn weg heeft gevonden. De vele mooie, fijne reacties die ik kreeg stemmen mij dankbaar.

Ik hoop dat mijn boek een bijdrage levert aan de geschiedenis van Barendrecht. Zodat het oude Barendrecht blijft voortleven bij komende generaties.

Dit is een impressie van hoe een klein begin kan uitgroeien tot iets wat niemand verwachtte.

Simon Hoek

In de uitgaven 147 en 148 van het Contactblad werd aandacht besteed aan de restauratie van het monumentale interieur van de Dorpskerk: de kansel, kanseltrap en de omheining van de dooptuin, Boerenbank en het Tiengebodenbord. In dit slotartikel komt de restauratie van de lambrisering aan de orde. Het hele restauratieproject is vastgelegd in een dertiental voortgangsrapportages die zijn gepubliceerd op de website van de Dorpskerk: www.dorpskerkbarendrecht.nl

De Dorpskerk kende tot de grote restauratie in de jaren zestig van de vorige eeuw een heel ander interieur dan anno 2017. Het plafond van het schip van de kerk was verlaagd tot het niveau van de noordelijke aanbouw. De gotische ramen waren bovenin dichtgemetseld en er waren lagere raamkozijnen geplaatst, identiek aan de kozijnen in de noordelijke aanbouw. Het grote raam in het koor was helemaal dichtgemetseld. Daar hing het Tiengebodenbord. De koperen kaarsenkronen waren in 1916 omgebouwd tot armaturen voor elektrische verlichting. De kerk was grotendeels voorzien van ingebouwde banken, met deurtjes op de kopzijde van de rijen. In het gedeelte voor de kansel stonden vijf rijen opklapbare banken op een houten vlonder. De zuidmuur en de noordmuur waren tot aan de ramen voorzien van donkere, eikenhouten lambriseringen. Ook in het koor, achter de Boerenbank, en onder het orgel hadden de muren zo'n lambrisering. Het geheel maakte een sombere indruk.

Het interieur omstreeks 1950. Blick op het koor.

Bij de grote restauratie van de Dorpskerk tussen 1960 en 1962 kreeg het interieur een ingrijpende gedaantewisseling. Het plafond van het schip van de kerk ging weer naar het oorspronkelijke hoge niveau en de gotische glas-in-loodramen werden in oude glorie hersteld. De kansel werd één travee verplaatst in westelijke richting. Daarmee kwam de dooptuin los te staan van de Boerenbank. Ook werden alle oude banken en de meeste eikenhouten lambriseringen vervangen. Het Tiengebodenbord werd verplaatst naar de noordelijke muur en het grote raam in het koor werd weer voorzien van glas-in-lood. Daarmee onderging de kerk een metamorfose en kreeg het schip van de kerk zijn oorspronkelijke prachtige lichtinval terug.

In de periode 1990-1995 werden onderdelen van het interieur van de Dorpskerk verder onder handen genomen, zoals het stuc- en schilderwerk, nieuwe verlichting en een nieuwe geluidsinstallatie. In dezelfde tijd werd in de bestaande orgelkas van het Van der Kleij-orgel uit 1912 een nieuw orgel gebouwd, met negentiende-eeuws pijpwerk van de bekende orgelbouwers Flaes en Vollebregt.

Vervolgens werden in 2015 en 2016 door restauratoren Hekkers & Van 't Spijker de belangrijkste monumentale onderdelen van het interieur gerestaureerd: de kansel, Boerenbank, het Tiengebodenbord en de omheining van de dooptuin. Wat restte was de restauratie van de eikenhouten lambrisering langs de noordelijke muur. Dit project werd door hetzelfde bedrijf uitgevoerd. De restauratie van het kerkinterieur is daarmee voltooid.

Lambrisering

De eikenhouten lambrisering langs de noordelijke muur werd in september 2017 gedemonteerd en afgevoerd naar de werkplaats. Bij demontage bleek dat de meest linkse twee panelen rondom de elektriciteitskast niet uit eikenhout bestonden, maar in de jaren negentig van de vorige eeuw waren vervaardigd uit gefineerd multiplex. In overleg met de restauratieadviseur van Bureau Lakerveld hebben de kerkrentmeesters van de Dorpskerk daarop besloten om beide panelen te vervangen door zogeheten kwartiers gezaagd oud-eikenhouten planken, opdat de hele lambrisering een zelfde, eeuwenoude uitstraling zou terugkrijgen.

De Dorpskerk heeft weer een geheimpje prijsgegeven

Bij de restauratie van alle onderdelen van de lambrisering is duidelijk geworden dat sprake is van eikenhout van verschillende ouderdom. De kleur van het schoongemaakte oudste deel is donkerder dan het jongere deel van het raamwerk. De exacte ouderdom is overigens niet bekend.

Tijdens de restauratie heeft dit eikenhout wel twee geheimen prijsgegeven. Allereerst is gebleken dat de onderste (korte) panelen aan de achterzijde zijn 'gehout'. Dat was ook al aan het licht gekomen bij de restauratie van de kansel en de luifel van de Boerenbank (zie kader over 'eikenhout'). Ten tweede kwam bij de restauratie van de bovenste (lange) panelen het jaartal 1851 te voorschijn en een initiaal: CVK. Het jaartal

zou een indicatie kunnen zijn dat de elementen van deze lambrisering minimaal 150 jaar oud zijn. Dat betekent dat de lambrisering is aangebracht tussen 1850 (toen de Dorpskerk ingrijpend werd verbouwd en een verlaagd plafond kreeg) en 1885 (toen de tweede noordelijke aanbouw werd opgetrokken), dus kort voor de ingrijpende kerkscheuring die als Doleantie bekend is geworden.

Tijdens de restauratie van de verscheidene onderdelen is verder gebleken dat de lambrisering anders samengesteld is geweest. Het vermoeden bestaat dat dit is gebeurd tijdens de grote restauratie van 1960-1962, toen de meeste lambriseringen werden verwijderd. Ook is vastgesteld dat in de bovenlijsten houten pinnen hebben gezeten die als kapstok konden dienen. In de torenhal van de kerk is nog zo'n lijst met houten pinnen als kapstok aanwezig.

Bekend is verder dat het paneel met het wapen pas is aangebracht tijdens de restauratie van 1960-1962. De ouderdom van dit paneel komt wel overeen met die van de andere bovenpanelen.

Voor de gedetailleerde betekenis van dit wapen wordt verwezen naar het door de heer A.M. Overwater geschreven boekje 'Wapens en vlaggen van Barendrecht'. Duidelijk is dat elementen uit het wapen verwijzen naar de ambachtsheren uit de geslachten Oem en Van Beveren. Ook zijn er aanwijzingen dat de gemeente Oost- en West Barendrecht omstreeks 1837 een wapen had dat vrijwel overeenkwam met het in de Dorpskerk aangebrachte wapen.

Nadat alle onderdelen van lambrisering als een legpuzzel waren aangebracht, kwam de volgende fase van de restauratie: het stoppen van de talloze oude spijkergaten met harde was en het op kleur brengen van de lichtere plekken. Als laatste werden alle onderdelen van de lambrisering in een speciale antiëkwas gezet, geborsteld en uitgewreven.

Dit project vormde de afronding van de jarenlange restauratie van het eeuwenoude eikenhouten kerkinterieur. De lambrisering, de kansel, de Boerenbank en het Tiengebodenbord zijn weer sieraden van de Dorpskerk, het oudste en misschien wel mooiste huis van Barendrecht!

Financiering

Dat de restauratie van het interieur geheel buiten de last van de Protestantse Gemeente Barendrecht kon worden uitgevoerd, stemt de kerkrentmeesters van de Dorpskerk tot grote dankbaarheid. De stichting Vrienden van de Dorpskerk heeft het gehele project gefinancierd, mede dankzij ondersteuning van het Prins Bernhard Cultuurfonds en enkele legaten van overleden gemeenteleden.

Een prachtig Rijksmonument met een prachtig gerestaureerd interieur.

Feiten en fictie over de belasting op eikenhout

Bij de restauratie van het eikenhouten interieur van de Dorpskerk zijn verscheidene onderdelen ontdekt die aan de achterzijde waren 'gehout'. Deze verftechniek werd en wordt doorgaans toegepast, om hout van mindere kwaliteit een betere uitstraling te geven. Men zag deze methode vaak toegepast op voordeuren van woningen.

In de wereld van kerkrestauratoren doet het verhaal de ronde dat in de 'Franse tijd' veel eikenhouten kerkinterieur en meubelen werden 'gehout', om een door Napoleon opgelegde weeldebelasting te omzeilen. Ook bij de restauratie van het interieur van de Dorpskerk kregen de kerkrentmeesters dit verhaal te horen.

Naspeuringen op internet leverden niets op over een dergelijke belasting. Maar het onderzoek naar feit of fictie werd voortgezet. Onlangs stuitte ik op een artikel van de amateurhistoricus A. Korpel uit de Alblasserwaard. Hij heeft uitgebreid onderzoek gedaan naar het belastingverhaal en is, mede na het raadplegen van enkele autoriteiten op fiscaal gebied, tot de eenduidige conclusie gekomen dat het niet op feiten berust. In een uitvoerig artikel in het blad van de historische vereniging Binnenwaard heeft hij verslag gedaan van zijn bevindingen.

Het houten van eiken kerkinterieur was in de 'Franse tijd' waarschijnlijk een 'modetrend' en had dus niets te maken met belastingontduiking. Dat betekent tevens dat de eerder door mij in het Contactblad gepubliceerde artikelen over de restauratie van het Dorpskerkinterieur op dit punt een correctie behoeven. (Zie ook www.binnenwaard.nl/archieven/artikelen/details/belasting-op-eikenhout).

Maaïke Roomer-van Roosmalen

Veel is er over de Barendrechtse Brug geschreven en dus is er ook al heel wat bekend uit het verleden. Maar wat weet u van de Negenboerengorzenpolder? (Een woord dat bij het scrabblespel punten scoort!).

Ik denk dat de meeste lezers van ons Contactblad voor het eerst over het bestaan van deze polder lezen. Toch heeft deze polder, naar ons uit naspeuringen daarover bleek, een belangrijke rol gespeeld bij de bouw van de Barendrechtse brug. De polder was binnendijs gelegen en loosde zijn overtollige water via een sluisje op de Oude Maas. En juist het Negenboerengorzenpoldersluisje (verslik u niet bij het uitspreken van de naam) lag precies op de plaats waar de brugbouwers de toegangsweg tot de brug hadden geprojecteerd. Na veel hoofdbrekens en na overleg met het polderbestuur werd het sluisje tenslotte afgebroken. De dijk werd ter plaatse gedicht zodat uiteindelijk dit “grote” probleem tot tevredenheid van beide partijen werd opgelost. “De negen boeren in de Gorzenpolder konden weer gerust gaan slapen”.

Verder weten we dat tien jaar na de opening van de Willemsbrug over de Nieuwe Maas in Rotterdam (1878) de oeververbinding over de Oude Maas in Barendrecht tot stand kwam. De bouw van de Barendrechtse Brug werd door de inwoners met jongensachtige belangstelling gevolgd. Het was de bouw van “hun” brug. Ja, want zo waren de Barendrechtse van die tijd wel. Ze beschouwden de toekomstige brug als een onderdeel van hun gemeente, waarvan de inwoners van de Hoekse Waard ook zouden kunnen profiteren. Onze groot- en overgrootvaders waren echter van mening dat aan deze dure oeververbinding geen behoefte was. “We hebben ons altijd kunnen redden met de veren over de Oude Maas en dat ging goed”.

De heren in “Den Haag” dachten daar echter anders over. Zij zagen de noodzaak van de ontsluiting van de Hoekse Waard door middel van een vaste oeververbinding tijdig in. Hierna volgde een aantal belangrijke beslissingen elkaar op. Bestekken en tekeningen werden ontworpen. Op 5 oktober 1885 vond de openbare aanbesteding plaats en het werk werd aangenomen door de firma G.A. van Hattem uit Sliedrecht. Een oeververbinding met twee landhoofden, vier stroompijlers en één draaibrug met de benodigde remmingwerken. Ook de wederzijdse toegangswegen behoorden tot het werk. Voor deze oeververbinding met een doorvaartwijdte van 18 meter en een totale lengte van 325,60 meter “over de as” was de aanneemsom f386.000. Het maken en stellen van de metalen bovenbouw werd een jaar later aanbesteed. De geraamde kosten hiervoor: f290.000. Na onderhandelingen werd het werk op 11 oktober 1886 opgedragen aan de firma Kloos en Zonen te Alblasserdam. De aanneemsom bedroeg f218.974.

Voor de levering van het staal voor de bovenbouw waren verschillende Duitse staalfabrieken ingeschakeld en in augustus 1887 was er al 970.000 kg in de brug verwerkt en was de brug zo goed als klaar. De brug werd vervolgens aan belastingsproeven onderworpen. Proeven door gelijkmatige belasting met spoorwegrails tot een gewicht van 200.000 kg voor ieder overspanning. De doorbuiging bleek voor beide armen van de draaibrug maximaal 8 mm te bedragen. Blijvende doorbuiging werd niet geconstateerd. Het werk werd op 1 oktober 1888 door de aannemer voltooid opgeleverd en op 1 november van dat jaar vond de opening van de brug voor het publiek plaats.

Nederland kende in die tijd tolheffing op verscheidene punten, zowel te water als op het land. Dus ook werd er tolgeld gevraagd bij de oeververbinding aan de Barendrechtse Brug. Bij de brug hoorde natuurlijk ook een passend brugwachterwoning. Hierover meer in ons volgens Contactblad.

Taxatiemiddag een groot succes

Roelof Roomer

De taxatiemiddag voor kunst en antiek in het museum van de Historische Vereniging Barendrecht op dinsdag 21 november heeft een enorm aantal bezoekers en belangstellenden getrokken. Vanwege de verwachte drukte was het noodzakelijk om voor iedere bezoeker een tijd af te spreken. Hierdoor hebben we de wachttijden tot een minimum weten te beperken.

In een gezellige sfeer was het een komen en gaan van bezoekers, ieder keer weer gespannen en nieuwsgierig naar de waarde van de ingebrachte zaken. Per bezoeker konden drie objecten ter beoordeling aangeboden worden aan expert Arne Bonsaksen van Vendu Notarishuis uit Rotterdam. De getaxeerde waarde van de ingebrachte objecten varieerden van decoratief tot charmant en waardevol. Zo werd een werk uit 1919 van de Rotterdamse schilder Johan van Mastenbroek getaxeerd op een waarde tussen de 5000 en 10.000 euro, een ring met diamanten ingelegd voor 800 euro en een kan van Rozenburgh voor 500 tot 1000 euro. Een schilderij van de Nederlandse schilder/tekenaar August Allebé (1838-1927) werd getaxeerd op rond de 6000 euro. Heel bijzonder was een broche, gekocht op een vlooienmarkt in België voor 1 euro, die werd getaxeerd tussen de 400 en 800 euro.

Tijdens het taxeren was het geregeld muisstil. Bezoekers en belangstellenden zagen de objecten op tafel komen en wachtten vol gezonde spanning op de uitgebreide uitleg en taxatie van de heer Bonsaksen. Natuurlijk was er ook een rijk aanbod aan kitsch, wat door hem op ludieke wijze werd getaxeerd als niet interessant of decoratief met de waarde: “een paar euro”.

Vanwege de grote belangstelling en het enthousiasme van de bezoekers is besloten om in de lente van 2018 nogmaals een taxatiemiddag te organiseren. Zodra datum en tijden bekend zijn volgt hiervan een aankondiging in de media.

Zoekplaatje

Maaïke Roomer-van Roosmalen

Vorig zoekplaatje

Bij het vorige zoekplaatje waren we op zoek naar personen. Een aantal namen was bij ons bekend, voor de onbekenden deden we een beroep op onze trouwe lezers. Hiervan hebben we nog geen compleet beeld gekregen, daarom nogmaals een oproep op dit zoekplaatje.

Nieuw zoekplaatje

Bij het zoekplaatje deze keer willen we graag weten of er lezers zijn die dit voorwerp herkennen en waarvoor dit werd gebruikt. Het object is van hout met een lengte van ca 25 cm, een handvat dat, eens eruit getrokken, een metalen pen laat zien.

Wie kan ons hiermee verder helpen?

De Donckse Schilderclub exposeert

Miranda Lubbers

Zaterdag 27 januari 2018 zal bij de Historische Vereniging Barendrecht aan de Dorpsstraat 150 een tentoonstelling te zien zijn van de Donckse Schilderclub uit Ridderkerk. Deze schilderclub heeft afgelopen november haar tienjarig bestaan gevierd met een tentoonstelling in Ridderkerk.

Al tien jaar lang komen op dinsdagmiddag 15 mensen daar met plezier schilderen. De leeftijd in de groep varieert van 40+ tot 80+. Ieder maakt werk naar eigen wens en inzicht, maar soms ook worden er opdrachten gegeven door de begeleidsters van de groep: Ineke en Ali.

Zo hebben zij voor de tentoonstelling van afgelopen november ieder een werk laten maken gebaseerd op muziek. Deze werken zullen ook op de tentoonstelling te zien zijn.

Ook werd aan de leden gevraagd het schilderij “Het meisje met de Parel” van Vermeer in de stijl van Picasso weer te geven. De resultaten hiervan waren verbluffend.

De meeste werken zijn gemaakt met acrylverf, maar er zijn ook schilderijen in aquarel- en olie verf.

U kunt de tentoonstelling bezoeken op zaterdag 27 januari 2018 van 10.30 uur tot 17.00 uur in het museum van de Historische Vereniging Barendrecht. De toegang is gratis.

Historische Vereniging Barendrecht

D'Ouwe School, Dorpsstraat 150-150a, 2992 BE Barendrecht

IBAN NL98 INGB 0002 5309 26

☎ 0180-618142 – info@historischbarendrecht.nl – www.historischbarendrecht.nl

Algemene informatie: mw. J.W.M. Verboom

Openingstijden

Algemeen elke dinsdag van 11.00 tot 15.00 uur
Archieven en Genealogie elke eerste zaterdag van de maand van 10.00 tot 13.00 uur;
elke dinsdag van 11.00 tot 15.00 uur op afspraak, mw. De Bruijn
Expositienuimte alleen tijdens exposities/tentoonstellingen op zaterdag,
voor openingstijden zie onze website of via de media

Voor scholen en groepen alleen op afspraak

Gesloten: juli en augustus

Bestuur

Voorzitter mw. J.P. Schaap
Secretaris mw. J.W.M. Verboom-van Geenen
Penningmeester J.E.J. Blinde jr
Leden mw. M.H. de Bruijn-Veenman
W. van Helden
J. Kooy
D. Mooyaart

Ledenadministratie

mw. N. Verschoor

Contactpersonen werkgroepen

Archieven Oud Barendrecht en Genealogie

mw. M.H. de Bruijn-Veenman
mw. J.P. Schaap

Barendrecht van vroeger op ansicht, foto en film

Algemeen A.G. van de Garde
Digitaal fototeam J. Verschoor

Bibliotheek en Archief

C.W. Vermeer

Bodemonderzoek

Algemeen T.C. Blinde
Beheer vondsten en documentatie
vóór 1995: mw. C.G. Ratsma-Stouten
na 1995: L. Louwerse
tegels: mw. L.M.M. Hagendijk

Documentatie ontwikkeling Barendrecht

T.D. van Wijk

Monumentenzorg

J. Kooy

Nieuws- en Advertentieweekblad De Schakel

mw. R.A.C. Baank

Tentoonstellingen

mw. J.W.M. Verboom-van Geenen

Restauratie en onderhoud/voorwerpen

W.M. Groenenboom

Website-beheer

P. Dreef

Witter Elektrotechniek

Koolmees 29
2986 VB Ridderkerk

Telefoon: 0180 - 423382
Mobiel: 06 - 22395062

Autoservice
Groenenboom

APK keuring

Periodiek onderhoud

Bandenservice

Volledige aircoservice

Schadeherstel

Zomer- / Wintercheck

Accessoire inbouw

Reparatiewerkzaamheden

**"Vakmanschap en
persoonlijke service"**

**als basis van
veel veilige kilometers"**

0180-654794

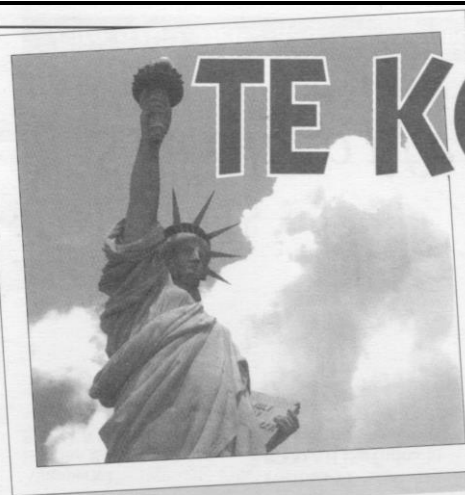
www.autoservice-groenenboom.nl

Voordijk 267 | 2992 AL Barendrecht | Tel.: 0180-654794 | E-mail: info@autoservice-groenenboom.nl

Veen elektronika

KTV • hi-fi
video • gloei-
lampen • tl

Onderlangs 16
2991 EM Barendrecht
(0180) 69 00 50

TE KOOP

Als makelaar en taxateur weet Frits Markus 'Markant' wat er in de onroerend goed wereld te koop is. Natuurlijk niet het Vrijheidsbeeld. Maar de makelaarskennis is bij 'Markant' wel in huis om alle andere projecten aan te kunnen. Wilt u een huis verkopen of zoekt u een ander huis, wenst u een zorgvuldige taxatie of een objectief hypotheekadvies kom dan gerust eens langs. Graag bespreken wij met u de mogelijkheden en voordelen die 'Markant' u kan bieden.

Markant
FRITS MARKUS MAKELAAR & TAXATEUR O.G.

U vindt 'Markant' aan de Middenbaan 94. 'Markant' is geopend van maandag tot en met zaterdag!

Middenbaan 94 - 2991 CT Barendrecht. Tel.: 0180 - 620 099 Fax: 0180 - 611 585

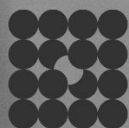
Keukens van A tot Z

KEUKENSTUDIO
KONIJNENDIJK
BARENDRECHT

www.konijnendijk.nl

Dorpsstraat 174 - 2992 AB Barendrecht
Bij de watertoren - Tel. 0180-611100
maandag gesloten - vrijdag koopavond

SBV
Forensics

SBV Forensics B.V.
Singel 211
3311 KR Dordrecht
Tel. 078-632 08 60

Postbus 15
3300 AA Dordrecht
Fax 078-614 12 72

De puzzel compleet. Elk stukje op zijn plaats

SBV Forensics is een deskundige, multidisciplinaire en bovenal onafhankelijke private dienstverlener op de terreinen van het voorkomen, onderzoeken en/of herstellen van onregelmatige, onrechtmatige en/of strafbare gedragingen in een voornamelijk financieel-administratieve context.

Voor onder meer fraudeonderzoek, procesondersteuning, faillissementsonderzoek en schadeberekeningen kunt u bij ons terecht. Bezoek onze website voor een uitgebreid overzicht van onze diensten, artikelen en nieuwsberichten.

www.sbv-forensics.com

0900-fraudevrij

info@sbv-forensics.com

Aannemingsbedrijf

J. BEVELANDER

- aanbouw
- verbouw
- nieuwbouw
- onderhoud

Bijldorp-zuid 3 - 2992 LD Barendrecht - Tel (0180) 61 98 32
bevelander@solcon.nl - www.jbevelander.nl

**In het centrum van Barendrecht
moet u zijn voor:**

- * Centrale verwarming
- * Vloerverwarming
- * Warmwatertoestellen
- * Gashaarden en gevelkachels
- * Oliegestookte Zibro Kamin kachels
- * Installatiematerialen
- * IJzerwaren en tuinartikelen
- * Machines en gereedschappen

annink & zn.

*Koop bij de zaak, waar u slaagt
Bij de vakman met 85 jaar ervaring*

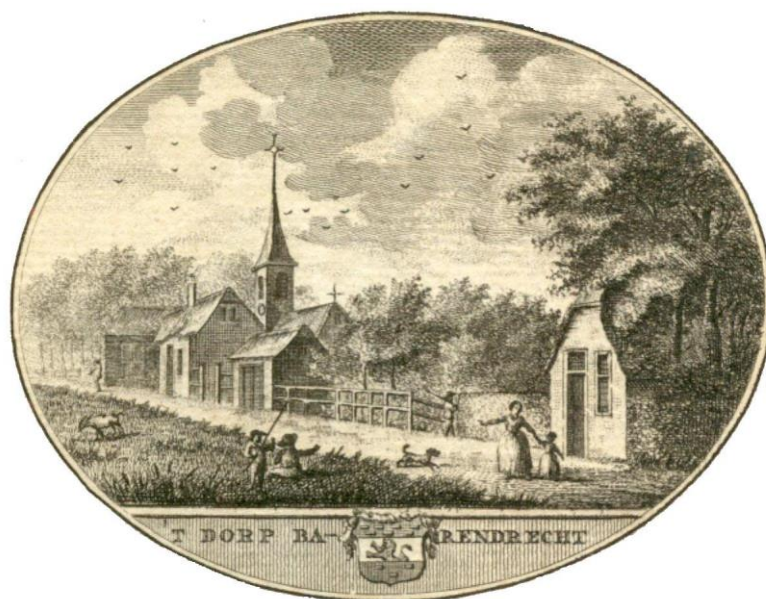
2e Barendrechtseweg 184 - Telefoon 0180-61 28 66 - Telefax 0180-62 07 04

**Aannemers van grond-,
weg- en
waterbouwkundige
werken**

Barendrecht - Tel. (0180) 61 35 22 - Fax (0180) 61 91 60
Postadres: Postbus 6 - 2990 AA Barendrecht

www.historischbarendrecht.nl

bezoek ons op